د حضرت عیسی علیه السلام ژوند ته کتنه

Download from:aghalibrary.com

راټولوونکی : سراج الدین افغان

کال:..۱۳۹۵

د حضرت عیسی علیه السلام پیدایښت:

یوه ورځ بي بي مریم (رض) ته د کور د یو حصّې په خالي مقام کې په حکم د الله تعالی جبرائیل علیه السلام د بنیادم په صورت کې ښکاره شو، مریم بي بي چې د دې د یو شایسته نارینه انسان په هیت کې ولیده نو وې ویل ته د الله تعالی نه ویرېدونکی انسان یې نو له مانه لوی شه هغه وویل زه جبرائیل ٌد الله تعالی فرشته یم تا ته زیری درکوم چې تا ته به الله تعالی زوی درکړي نوم د هغه مسیح عیسی بن مریم دی، دی به د الله تعالی د مقربینو ځنې وي خرق عادت به په معجزه سره له ده نه ښکاره کیږي، دی به بني اسرائیلو ته د الله تعالی له جانبه پیغمبروي دي وویل ما ته د یو بنیادم لاس نه دی رسیدلی نو بې پلاره به څه شان زما زوی پیدا شي، جبرائیل علیه السلام وویل دا د الله تعالی له جانبه فیصله شوې کیدونکی کار دی، الله تعالی په دې قادر دی چې بې له واسطې د پلاره صرف یوازې له موره اولاد دی دي ته ورکړي. په قدرت د الله تعالی نه پس په رحم د مریم رضی الله تعالی عنها کې حمل پیدا شو او حضرت عیسی علیه السلام یې په حمل شو.

مریم (رض) بی بی چې د حمل زیږولو په لنډ وخت راتلو باندې پوی شوه، نو د ښار نه بهر لرې مکان ته لاړه، دا مکان یا په غره کې دی یا دا مکان د بیت لخم میدان کې دی چې شپږ میله د بیت المقدس له ښار نه لرې دی.

د مریم(رض) بی بی د رحم په میاد کې مختلف اقوال راغلي دي، بعضو بزرګانو ویلي دي چې دا حمل اته یا نهه میاشتې وه، بعضو ویلي دي دا

حمل او وضع (یعنې زیږول) د حمل په یو ساعت کې شوی دی، په تفسیر زادالتفسیر کې د نهو ساعتو قول راغلی دی، اوزدالسیر له مقاتل نه د یو ساعت قول هم نقل کړی دی، بهر حال د مریم (رض) بی بی چې په خپل ځان پوی شوه، نو بهر په لرې ځای کې د کجورې یوې ونې ته یې شا ولګوله او دې سره دا غم پیدا شو چې زما زوی پیدا شي نو خلک به راته وایي چې دا اولاد ستا له کومې پیدا شو، دې په افسوس سره وویل کاش چې زه له دې نه مخکې مړه وای، او د چا په یاد کې نه راتلی په دې وخت کې په هغې باندې تنده او لوږه راغله، دې ته د کجورې د ونې نه لاندې مکان نه اواز وشو! تا نه لاندې مقام کې د اوبو واله ده، د هغې نه اوبه څښه، او د کجورې څانګه وخوزاوه هغه به تازه کجورې تا ته راوغورځوي څښاک کاوه، څوک چې تا سره خپل مُبارک فرزند ووینې او تا ملامته کوي، نو ته ورته ووایه د سکوت (چپوالي) روژه ده، زه نن چا سره خبرې نه کوم. حضرت مریم (رض) بی بی خپل مبارک محترم زوی په غیږ کې نیولی ښار ته راغله، د خپل خاندان قوم چې حضرت مریم (رض) سره په غیږ کې هلک ولیده نو پوه شول چې دا هلک هم د دې زوی دی، دې ته یې وویل اې مریمې تا خو مذموم او بد کار وکړ، ستا پلار او مور دواړه پاکان بنده ګان د الله تعالی وو، او ته هم اول په پاکۍ مشهوره وې، آیت کریمه کې په یَا اُخْتَ هَارُوْنَ دې سره خطاب شوی دی هارون دغه زمانه کې یو پاک بنده د خدای وه، یعنې د هارون په شان ته هم نېکه ښځه وې، حضرت مریم بی بی ته جبرائیل علیه السلام ویلي وو، یا دې ته په زړه کې القاء شوې وه، چې ته

د سکوت په روژه محکمه اوسه، حضرت عیسی علیه السلام په پخپله ځواب قوم ته ورکوي، له دې وجې حضرت مریم (رض) حضرت عیسی علیه السلام ته اشارت وکړ یعنی دا مبارک معصوم زوی به زما تاسو سره د دې متعلق خبرې وکړي، دوی دې خبرې ته تعجب وکړ، ځکه چې له نوي زیږیدلي معصوم نه خبرې کول ډېره عجیبه او له عادت نه خلاف دي، په دې وخت کې عیسی علیه السلام په خپله خبرې شروع کړې او ویې ویل: "زه د الله تعالی بنده یم، ما ته یې کتاب را کړی دی، زه یې پیغمبر کړی یم، او ما ته الله تعالی په وخت د حیات زما کې آمر په لمانځه او په زکوة کړی دی، او زه الله تعالی مور خپلې سره احسان کوونکی ګرځولی یم، زه الله پاک د ظلم کبر، بد بختی نه محفوظ ساتلی یم، زه الله تعالی د پیدا کېدو په وخت کې خاوند د سلامتیا او خاوند د امن ګرځولی یم."

حضرت عیسی (ع) د نزول د انجیل شریف او خپل نبوت خبر خلکو ته له دې وجې ورکوو، چې عیسی علیه السلام لا د حضرت بی بی مریم (رض) په ګېډه وه چې الله تعالی ورته حفظ او فهم د انجیل شریف عطا کړی وه، او په حالت د صُغر کې مرتبه د نبوت او رسالت هم الله تعالی عیسی (ع) ته ورکړی وه.

د حضرت عیسی (ع) پیغمبري او معجزې:

قصص القرآن عربی کې وایي چې عیسی (ع) چې د دېرشو (۳۰) کالو په عمر شو نو الله تعالی خپل پیغام رسان وګرځاوه، خو په صاوي شریف کې وایي قوي دا ده چې عیسی (ع) د ځلویښتو کالو په عمر د نورو پیغمبرانو

په شان پیغمبر شوی دی، اتیا کاله یې د حق شریعت تبلیغ کړی دی، او د یو سلو او شل کالو په عمر الله تعالی په خپل قدرت او حکمت آسمان ته پورته کړی دی.

الله پاک چې عیسی(ع) پیغمبر کړ نو ګڼې معجزې یې ور کړې، له موره پیدا شوی ۲ ړوند، ابرض، ګوډ، شل، لیونی شوی بنیادم به یې په مسح اوکُف کولو په قدرت او حکم د الله تعالی جوړول، مړي به یې په قدرت او حکمت د الله تعالی ژوندي کول او به کورونو کې ذخیره شوو طعامونو خبر ور کول او داسې نور معجزات.

حضرت عیسی(ع) د خلکو ډیر محبوب شو له هر طرف نه به خلک ده ته راتلل، ډیر ځلې به په یو ساعت کې په زرګونو مریضان جمع شول، کوم فریضان چې به په خپله حاضریدای شول، نو په خپله به راغلل او د کومو به چې د راتلو توان نه وه نو عیسی(ع) به هغوی له تشریف یوړو عیسی(ع) به مریضانو ته د صحت دعا کوله او الله تعالی هغوی ته شفا ور کوله.

د عیسی(ع) د دُعا کولو شرط ایمان راوړل وو یعنې هغه مریض به یې مس کوو او د صحت دعا به یې ورته کوله چې په عیسی(ع) به یې ایمان راوړ، د مریضانو د جوړیدو او د مړو د ژوندي کیدو لپاره به عیسی(ع) د الله تعالی په جناب کې دا دعا عرض کوله.

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اِلٰهُ مَنْ فِی السَّمَآءِ وَ اِلٰهُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لاَ اِلٰهَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ وَ اَنْتَ جَبَّارُ مَنْ فِی السَّمٰوٰاتِ وَ جَبَّارُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لاَ جَبَّارَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ وَ اَنْتَ مَلِکُ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَلِکُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لاَ مَلِکَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ وَ اَنْتَ حَکَمُ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَ حَکَمُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لاَ حَکَمَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ قُدْرَتُکَ فِی الْاَرْضِ کَقُدْرَتِکَ فِی السَّمَاءِ وَ سُلْطَانُکَ فِی الْاَرْضِ کَسُلْطَانِکَ فِی السَّمَآءِ، اَسْئَلُکَ بِاَسْمَآئِکَ الْکِرَامِ اِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

یا الله ته معبود د هغه چا یې چې آسمانونو کې دي او معبود د هغه چا یې چې په ځمکو کې دي نشته ریښتینی معبود په دواړو کې پرته له تا څخه، او ته زورور د هغه چا یې چې آسمانونو کې دي او زوراور د هغه چا یې چې په ځمکو کې دي نشته زوراور په دواړو کې پرته له تا نه او ته بادشاه د هغه چایې چې په آسمانونو کې دي او بادشاه د هغه چا یې چې په ځمکو کې دي نشته بداشه په دواړو کې پرته له تا څخه، او ته حکم کوونکی د هغه چایې چې آسمانونو کې دي او حکم ور کوونکی د هغې چا یې چې په ځمکو کې دي نشته حکم کوونکی په دواړو کې پرته له تا څخه، قدرت ستا په ځمکه کې په شان د قدرت ستا دی په آسمان کې، او سلطانیت ستا په ځمکه کې په شان د سلطانیت ستا دی په آسمان کې، زه سوال کوم له تا نه په خاطر د نومونو عزتمندو ستا، بېشکه ته په هر شي قادر یې.

الله تعالی په عیسی(ع) انجیل شریف نازل کړی دی، له انجیل شریف نه وروسته په داؤد(ع) زبور شریف نازل شوی دی، لیکن په زبور کې احکام نه وو بلکه په دې کې صرف تسبیح، تحمید او تقدیس او وعظ مواعظ او وعد

وعيد وو، په احکامو کې تورات شریف با ندې عمل کېده د انجیل په نازلېدو په بعضو احکامو کې ضرور تبدیلي راغلې ده، د موسی علیه السلام نه تر عیسی(ع) پورې یو زر نهه سوه پنځه اویا کاله تېر شوي وو، د بني اسرائیلو لومړی پیغمبر په دوی کې یوسف علیه السلام او آخري پیغمبر پکې حضرت عیسی(ع) وو.

د حضرت عیسی(ع) د بعثت او نبوت په وخت کې د حکمت او طب ډېر رواج وو، له دې وجې الله تعالی عیسی(ع) ته داسې معجزې ورکړې چې په حکیمانو او طبیبانو کې هېچا د هغې مقابله نه شوه کولی، عیسی(ع) به د ښاپیرک تصور (شکل) جوړ کړ او په دې به یې چُف کړ هغه به ژوندی شو له هغه ځایه به والوت چې د خلکو د نظر نه به غائب شو، بیا به په حکم د الله تعالی بې ساجوسه راپرېوته، عارضی ړوند او مادرزد دواړ قسمه به یې په مسح او په دُعا په حکم د الله تعالی جوړول. تفسیر جلالین کې وایي چې په آیت کریمه کې تخصیص دَاَکْمَهٗ (یعنې مادرزاد ړوند) او اَبْرَضٗ (یعنې جرګې مرض والا) ځکه شوی دی چې حکیمان د دې دواړو مرضونو د علاج کولو څخه عاجزان دي او عیسی(ع) به په معجزه دواړه قسمه مریضان به د الله تعالی په حکم سره جوړول.
د حضرت موسی علیه السلام د بعثت په زمانه کې د سحر ډېر رواج وه، نو الله پاک ده ته د عصا (امسا) او ید بیضاء (سپین لاس) معجزې ورکړې چې ساحران د دې دواړو معجزو د مقابلې کولو نه عاجز وو، همدا ډ،ل د سرور عالم حضرت محمد مصطفی(ص) د بعثت په زمانه کې د فصاحت

بلاغت ډېر زور وه، نو الله پاک خپل حبيب(ص) ته په کامل بلاغت او فصاحت موصوف کتاب قرآن حکيم ورکړ، چې عربو ټول فصيحان او بليغان د هغې د مقابلې نه عاجز شول.

د حضرت عيسى عليه السلام په دُعا ژوندي شوي کسان:

(۱) عازر نومي يو سړی چې د حضرت عيسى عليه السلام دوست وه، دی د عيسى عليه السلام په دعا سره ژوندی شوی وه، عازر د عيسى عليه السلام نه د درې ورځو د مزل په فاصله کې لرې وه، عازر چې ناروغه شو نو خور يې عيسى عليه السلام ته خبر ورولېږه عيسى عليه السلام د عازر صاحب د ملاقات په اراده راروان شو چې د عازر کلي ته را ورسېد نو خبر شو چې هغه وفات شوی دی، عيسى عليه السلام د عازر قبر ته تشريف يو وړ، اسم اعظم يې ولوسته او د الله تعالى په جناب کې يې د عازر د ژوندي کېدو سوال وکړ، عازر په حکم د الله تعالى ژوندی شو، عازر صاحب له دې وروسته تر ډېره ژوندی وه او د ژوندي کېدو نه وروسته الله پاک ده ته اولاد هم ورکړ.

(۲) د يوې بوډۍ زوی هم الله د عيسى عليه السلام په دعا سره ژوندی کړی دی، د بوډۍ زوی وفات شوی وه، جنازه يې د خلکو په اوږو وه، جنازه په عيسى عليه السلام تېرېدله، عيسى عليه السلام د بوډۍ زوی ژوندي کېدو لپاره د الله تعالى په جناب کې سوال وکړ، الله پاک يې سوال قبول کړ، د بوډۍ زوی د الله تعالى په حکم سره ژوندی

شو، کټ کې کېناست بیا یې جامې واغوستې او خپل کور او اهل ته راغی.

(۳) لور د عاشر هم د حضرت عیسی علیه السلام په دعا ژوندۍ شوې ده.

(۴) سام زوی د نوح علیه السلام د عیسی علیه السلام په دعا سره ژوندی شوی وه، د سام د وفات کېدو څلور زر کاله تېر شوي وو، سام بن نوح علیه السلام چې ژوندی شو، نو پورته شو، نیمه حصه سر یې سپین شوی وه، د عیسی علیه السلام په نبوت یې شهادت وکړ عیسی علیه السلام سام بن نوح علیه السلام ته ارشاد وکړ، ویې ویل: اې سامه ته بیا په حکم د الله تعالی وفات کېږې؟ سام بن نوح علیه السلام وویل په بیا وفات کېدو خوشاله یم خو ته الله پاک ته سوال وکړه چې د ساه وتلو تکلیف او سختي په ما باندې را نشي، عیسی علیه السلام ارشاد وکړ چې الله پاک به انشاء الله په تا د ځنکدن سختي نه راولي، په حکم د الله پاک به بې تکلیفه وفات شې، سام بن نوح علیه السلامد عیسی علیه السلام د نبوت تصدیق وکړ، او بیا الله پاک بې تکلیفه وفات کړ.

حضرت عیسی علیه السلام او د قیامت ورځ:

په سورة مایده کې د حضرت عیسی علیه السلام د مختلفو حالاتو تذکره شوې ده، بیا آخري سورة هم د هغه پر تذکره باندې ختم شوی دی، په دغه مقام کې الله تعالی اول د قیامت د هغې واقعې نقشه بیان کړی دی چې کله د انبیاء علیهم السلام څخه د هغوی د امتونو په باره کې سوال

وشي او هغوی په انتهايي ادب سره د خپلې بې علمۍ اظهار وکړي، او عرض به وکړي چې اې پروردګاره! نن ورځ تا د دې لپاره مقرره کړې ده چې په هره معامله کې د امور او پيش نظر فيصله واورل شي، او همدارنګه موږ خو صرف پر ظواهرو باندې حکم لګولای شو، او د زړونو او حقايقو په سلسله کې پوهېدونکی له تا څخه بل هېڅوک نشته، ته په پټو خبرو باندې پوه يې د دې وجې څخه ته په هر څه باندې ښه پوهيږې.

ژباړه: هـغه ورځ (قابل د ذکر ده) چې کله به الله تعالی پيغمبران را جمع کړي، بيا ورته ووايي (د خـــــــپلو خپلو امتونو د طرف څخه) چې څه ځواب درته راغی؟ هغوی (پيغمبران) به ووايي (ستا د علم په مقابل کې) موږ ته هېڅ علم نشته.

په پورته آياتونو کې د حضرت عيسی عليه السلام د ځواب بيان دی د هغه د بيان حصه د انبياء عليهم السلام د ځواب سره مطابقت لري.

ژباړه: او (هغه وخت هم قابل د ذکر دی) چې کله الله تعالی حضرت عيسی عليه السلام ته وفرمايل چې آيا تا خلکو (بني اسرائيلو) ته ويلي وو چې ما او زما مور دواړه د الله تعالی څخه ما پرته په خدايۍ سره ونيسي؟ عيسی عليه السلام به وفرمايل چې ته پاک يې ما ته څنګه ممکن وو چې ما به هغه خبره کړې وي، چې هغه د ويلو لايقه نه وي، که چېرې ما دغه خبره دوی ته کړې وې نو يقيناً ستا په علم کې به وي (ځکه چې) ته هغه ټول شيان پېژني چې کوم زما په زړه کې دي او زه ستا پر پټو شيانو باندې علم نه سم پيدا کولای، بېشکه ته علام الغيوب يې، ما د هغې

خبرې څخه پرته کومه چې تا ما ته د هغې حکم کړی وه بله خبره نه ده کړې، هغه دا ده چې صرف د یوه الله تعالی عبادت وکړئ چې زما او ستاسو رب دی او زه پر هغوی باندې د هغه پورې ګواه یم تر څو چې زه په هغوی کې موجود وم، نو څه وخت په تازه قبض کړم، نو بیا صرف ته پر هغوی باندې محافظ وې، او ته پر هر شي باندې ګواه یې که چیرې ته دوی ټولو ته عذاب ورکړې، نو صرف هم ته غالب او حکمت والا یې.

حضرت عیسی علیه السلام چې کله خپل دا ځواب ورکړی نو بیا الله تعالی دا ارشاد فرمایي:

ژباړه: الله تعالی به وفرمایي چې دا داسې ورځ ده چې ریښتینو خلکو نه به د هغوی رښتیا ویل فایده ورکړي، ددوی لپاره جنتونه دي چې د هغو تر راختو لاندې به ویالې بهیږي او هغو کې به دوی همېشه همېشه اوسیږي، او دوی به د الله تعالی څخه راضي وي او الله تعالی بـــــه د دوی څخه راضي وی، دا لویه کامیابي ده.

د حضرت عیسی علیه السلام ځواب د یوه جلیل القدر پیغمبر د لوی شان عین مطابق دی اول خو به هغه د رب العزت په دربار کې معذرت خواه وي، چې دا څنګه کېدلای شي چې ما داسې نا مناسبه خبره کړې وي. چې هغه بالکل د حق خلاف ده (سبحنک ما یکون لی ان اقول ما لیس لی بحق) اول خو به د ادب په طور باندې د الله تعالی د علم حقیقي په وړاندې خپل علم کم او د بې علمۍ برابر یې ښکاره کړي. (اِن کُنتُ قُلتُهُ فَقَدْ عَلِمتَهُ تَعلَمُ مَا فِی نفسی و لا اَعلَمُ ما فی نفسک انک انتَ علام الغیوب) او د دې

ځکه وروسته به د خپلو فرایضو د پوره کولو حال بیان کړی او عرضه به وکړي چې (ما قلتُ لهم الا ما امرتنی به ان اعبد و الله ربی و ربکم) او بیا امت د دې دعوت حق ځه ځواب ور کړي، د دې متعلق د ظاهري امورو د شهادت به هم په هغه طریقه سره ذکر وکړي چې په هغه کې به دده شاهدي د الله تعالی د شهادت به مقابله کې بې حیثیته په نظر راشي (وکنت علیهم شهیداً ما دمت فیهم فلما توفیتنی کنتَ انتَ الرقیب علیهم و انتَ علی کل شئ شهید).

او د هغه وروسته به با وجود علم چې په امت کې مؤمنان عاجزی کونکی هم وي او منکرین جاحدین هم د عذاب واقع کېدو او د مغفرت د طلب کولو به هم په هغه انداز کې ذکر وکړي چې په هغه سره یوه طرفته د الله تعالی د مقرر کړل شوی د عمل جزا د قانون خلاف ورځي هم ظاهره نه شي، او بل طرفته د امت سره شفقت او د رحمت د جذبې چې کومه تقاضا ده هغه هم پوره شي. (ان تعذ بهم فا نهم عبادک و ان تغفر لهم فانک انت العزیز الحکیم).

کله چې حضرت عیسی علیه السلام عرض دا شت یا د ځواب مضمون ختم کړئ نو رب العٰلمین د خپل قانونِ عدل دا فیصله واوروله، د دې لپاره چې مستحق د رحمت او مغفرت نا امیده نه شي. بلکه په مسرت او خوشالي سره د هغوی زړونه روښانه شي او د عذاب مستحق غلط امیدونه قایم نه کړي: (قَالَ اللهُ هٰذَا یَوْمُ یَنْفَعُ الصّٰادِقِیْنَ صِدْقُهمْ).

د دې تفصيلاتو حاصل دا دی چې د زير بحث آياتونو سياق او سباق دا وضاحت کوي چې دا واقعه به د قيامت په ورځ راپېښېږي، او د حضرت عيسى عليه السلام ملأ اعلىٰ ته د پورته خېږولو په وخت کې نه ده شوې.

د عيسى عليه السلام ديني دعوت او د يهودو تکذيب:

يهودو د عيسى عليه السلام ډېرې هغه خبرې دروغ و ګڼلې چې ددوی په خيالونو کې ځای پر ځای وې او د هغو په اړه يې له تجاوز څخه کار اخيسته دې يهودانو د الله(ج) حلال شيان حرام او حرام شيان حلال و ګڼل. عيسى عليه السلام هغوی يې له خدای جل جلاله سره داسې مينې ته رابلل چې پر هرې مينې غالبه وي. عيسى عليه السلام هغوی انساني عاطفي، بشري احترام، له بې وزلانو سره مرستې او خواخوږۍ ته رابلل هغوی ته يې يوازې او يوازې د توحيد بلنه ورکوله، هغوی ته يې ووېل چې د انبياؤ په سپېڅلې تګلاره کې چې کومې ناسمې او ناولې خبرې ننوتې دي هغه پرېږدئ.

يهودان له عيسى عليه السلام سره جګړې ته چمتو شول:

دا ټول شيان يهودانو ته سخت شول هغوی له عيسى عليه سلام سره جګړې ته تياری ونيوه هغوی پر عيسى عليه السلام ګوزار وکړ، پر هغه يې تورونه او تهمتونه ولګول، هغه ته يې په ناوړه خبرو او کنځلو پيل وکړه، د هغه پاک لمنې مريم عليه السلام يې د زنا، تهمت، طعن او تشنيع نښه

وګرزوله، له هغه سره يې څرګند مخالفت وکړ د هغه پر ضد يې بد ماشان راوپارول او د هغه لارې يې وتړلې.

په قران کريم کې د عيسى عليه السلام کيسه:

وروسته هغوى د عيسى عليه السلام د وژلو او له هغه څخه د ځان خلاصولو پريکړه وکړه نو الله^(ج) هغه وژغوره او د هغوى تدبير يې پردوى وروګرځوه. عيسى عليه السلام يې خپلې خواته ور پورته کړ او هغه ته يې عزت ورکړ.

په قرآن کريم کې د هغه کيسه ولولئ.

ژباړه: هغه وخت درياد کړئ چې کله ملائکو وويل: اې مريمې! بې شکه الله^(ج) تاته د يوې کلمې زېرى درکوي چې د الله^(ج) له لوري به وي نوم به يې مسيح بن مريم وي چې په دنيا او اخرت کې به سر لوړي وي د الله^(ج) له نږدې بندګانو څخه به وي هغه به له خلکو سره په زانګو کې هم او په لوى عمر کې هم خبرې کوي، دا به يو صالح انسان وي. ددې په اوريدلو مريم^(رض) وويل: اې زما ربه! څرنګه به زما اولاد پيداشي؟ ماته خو هيڅ سړي لاس نه دى راوړى ځواب ورکول شو همداسې به کيږي. الله^(ج) چې څه غواړي پيدا کوي يې هغه چې کله ديو کار اراده وکړي نو ورته وايي چې موجود شه! هغه موجود شي. الله^(ج) به هغه ته کتاب او د هوښيارتيا خبرې وروښيي. د تورات او انجيل پوهه به ورکړي، د ټولو بني اسرائيلو ته به يې د خپل استازي په توګه ولېږي بيا چې کله هغه بني اسرائيلو د رسول په

توگه راغی نو و یې ویل: زه تاسو ته د خپل رب له لوري له دلائلو سره راغلی یم هغه دا چې ستاسو لپاره د ختې د مرغه شکل جوړوم ساه پکې اچوم هغه به د الله(ج) په امر مرغه شي، زه د الله(ج) په امر مور زاده ړوند او فیس وهلی مریض روغ کوم، زه تاسو ته هغه څه دربښیم چې تاسو خوړلي وي او یا مو په کور کې جمع کړي وي بې شکه په دې کې زما د نبوت لپاره کافي نښې دي که تاسو ایمان راوړل غواړئ او زه د هغه کتاب تصدیق کوم چې تر ما وړاندې وو یعنې تورات. ددې لپاره راغلی یم چې تاسو ته هغه شیان حلال کړم کوم چې درباندې حرام کړل شوي وو او وګورئ! زه ستاسو د رب له لوري تاسو ته رنبوت له دلیل سره راغلی یم ځکه نو له خدایه ووېرېږئ، زما خبره واورئ یقیناً الله(ج) زما او ستاسو دواړو رب دی، تاسو د هغه بندګي غوره کړئ همدا نېغه لاره ده. کله چې عیسی علیه السلام د هغوی له خوا انکار احساس کړ نو ویې ویل: څوک د الله(ج) په لاره کې زما مرستندوی دی؟ حواریونو وویل: موږ د الله(ج) ددین مرستندویان یو ، موږ پر الله(ج) ایمان راوړی ته شاهد اوسه موږ مسلمان یو ، اې زموږ ربه! موږ پر هغو شیانو ایمان راوړی چې تا نازل کړي او د رسول(ص) پیروان یو نو ته زموږ نومونه په شاهدي ورکوونکیو کې ولیکه، دغو خلکو د عیسی علیه السلام پر خلاف پټ پلان جوړ کړ خو الله(ج) هم خپل پټ تدبیر عملي کړ او الله(ج) تر ټولو ښه تدبیر کوونکی دی. کله چې الله(ج) وویل: زه تا پورته کوم او خپل لور ته دې راپورته کوم، د هغه خلکو له له ملګرتیا او ناولي چاپیریال څخه به دې پاک کړم چې منکرین دي کوم څوک چې ستا امر مني هغوی به پر

منکرینو تر قیامته غالب و ساتم بیا به ټول زما لوري ته راځي هغه وخت به زه د هغو خبرو پریکړه وکړم چې ستاسو تر منځ وربانديې اختلاف دی د پریکړې تفصیل دا دی چې کوم د کفر او انکار لاره غوره کړي هغوی به په دنیا او اخرت دواړو کې سزا ویني هیڅ مرستندوی به پیدا نه کړي او کوم خلک چې ایمان راوړي نیک اعمال غوره کړي او پوره پوره اجر ورکول شي او ښه پوه شئ چې الله(ج) له ظالمانو سره هیڅ مینه نه کوي موږ تاسو ته همداسې له حکمت ډک آیتونه اوره وو بې شکه د الله(ج) په نزد د عیسی علیه السلام مثال د آدم علیه السلام په څېر دی. الله جل جلاله هغه له خټې پیدا کړ او امر یې و کړ چې موجود شه! نو هغه موجود شو. دا هغه حقیقت دی چې ستاسو پروردګار تاسو ته بیان کړی دی او د هغو خلکو له ډلې څخه مه کېږئ چې په دې کې شک کوي. (آل عمران: ۴۵، ۶۰)

په قران کریم کې د عیسی علیه السلام اخلاق او بلنه:

په قران کریم کې چې د هغه کوم اخلاق او دعوتي وصف بیان شوی دی هغه ولولئ!

ژباړه: هغه ماشوم عیسی علیه السلام وویل: زه د الله(ج) بنده یم هغه ما ته کتاب انجیل راکړ او نبي کړی یې یم، زه یې برکتمن ګرزولی یم او چې هر ځای او سم ماته یې د لمانځه او روژې امر کړی دی تر څو چې په دنیا کې ژوندی یم د خپلې مور خادم یې ګرزولی یم، هغه زه سرکښ او بدبخته نه یم پیدا کړی، پر ما د الله(ج) له لوري په هغه ورځ سلام دی چې زه پیدا

شـوم، پـه هغـه ورځ چې مړ شـم او پـه هغـه ورځ چې د قيـامـت پـه ورځ راپاڅېږم. (مريم: ۳۰، ۳۲)

پخوانۍ دښمني:

عيسى عليه السلام هم له هغه څه سره مخ شو چې نور انبياء كرام عليهم السلام ورسره مخ شوي وو. قومي مشران او سردران ورڅخه لرې شول، شتمنو او ځواكمنو پرېښود، د هغه پيروي او اتباع يې شرم وګڼله هغوی چې د سردارۍ، مشرتوب ځانګړي حيثيت كوم مقام ته رسيدلي وو له هغوی څخه راكښته كېدل ورته ګران وو الله(ج) رښتيا ويلي:

ژباړه: موږ هيڅ كلي ته كوم وېروونكی (رسول) نه دی لېږلی مګر د هغه ځای ښه ژوندون درلودونكو خلكو ويلي دي موږ خو ستا هغه احكام نه منو چې تا راوړي دي او هغوی دا هم ويلي دي چې موږ زيات مال او اولاد لرو ځكه نو سزا راكول كېږي. (السبأ: ۴۳، ۳۵)

د عامو وګړو او بې وزلانو ايمان:

كله چې عيسى عليه السلام له هغوی څخه ناهيلي شو په هغوی كې يې غرور او سركشي ولــيده او ده وليدل چې دا خلك له هغو ټولو څخه انكار كوي چې ده د څرګندو نښو او روښانه معجزو په توګه راوړي دي چې د دوی زړونو هم ورباندې يقين كړی دی هغوی عيسى عليه السلام تېښته و ګاڼه ځكه ده نه شتمني لرله او نه طاقت نو عيـــسی عليه السلام د عامو وګړو،

فقیرانو او مسکینانو لور ته توجو وکړه. د هغوی زړونه نرم شوم او په طبعیت کې یې میلان پیدا شو ځکه چې هغوی په خپلو خولو او لاسونو روزي ګټله هغوی د کورنۍ په اعتبار پر یو بل فخر نه کاوه نه یې له یو بل سره د منصف ترلاسه کولو لپاره منډې وهلې په هغوی کې چې کومو خلکو ایمان راوړ ځینې یې دوبیان، دماهیانو ښکار کوونکي، قصبان او مزدوري کوونکي وو.

موږ د الله^(ج) مرستندویان یو:

هغوی پر عیسی علیه السلام ایمان راوړ د هغه پر شاوخوا را غونډ شول، خپل لاس یې د هغه په لاس کې ورکړ او ویې ویل:

موږ د الله^(ج) مرستندویان یو الله^(ج) وایي:

ژباړه: کله چې عیسی علیه السلام په دې پوه شو چې بني اسرایئل کفر او انکار ته تیار دي نو هغه وویل: څوک د الله جل جلاله په لاره کې له ما سره مرسته کوي؟ حواریونو وویل: موږ د الله^(ج) مرستندویان یو. پر هغه مو ایمان راوړی، ته شاهد اوسه چې موږ مسلمانان یو. اې الله! موږ پر هغو احکامو ایمان راوړی چې تا نازل کړي دي او د رسول پیروي مو خپله کړې ده نو رموږ نوم د تصدیق کوونکیو په فهرست کې ولیکه. (آل عمران: ۵۲، ۵۳)

د عیسی(ع) سفراو دعوت:

عیسی علیه السلام ډېر وخت په سفراو له یوه ځای څخه بل ځای ته په تلو کې تېراوه. بني اسرئیلو یې د الله(ج) لور ته دعوتول، دهغوی ورکې قافلې یې د خپل بادار او رب لور ته وربللې. عیسی علیه السلام په دې ګرزېدونکو او سفري پروګرامو کې له اسانۍ، تکلیف، تنګ، لاسۍ او خوشالۍ سره مخ کېده هغه دا ټول په ډېر زغم سره منل، دا حلات یې په شکر سره قبلول، هغه لوږه زغمله او پر دومره څه یې بسنه کوله چې وربانديې ژوندي به وو.

حواریونو د اسماني دستر خوان غوښتنه وکړه:

حواریون په صبر، زغم، کړاو، مشقت، تنګ لاسۍ او زهد په اعتبار د عیسی علیه السلام درجې ته نه وو رسیدلي هغوی له عیسی علیه السلامڅخه غوښتنه وکړه چې دی له الله(ج) وغواړي تر څو د هغوی لپاره له اسمانه د سترخوان نازل کړي چې دوی ور څخه خوراک وکړي او تر لوږې وروسته پرې مـــــاړه شي، تر تکلیف وروسته ارام او نعمت تر لاسه کړي.

بې ادبي:

هغوی په خپله غوښتنه کې د ادب او احترام طریقه غوره نه کړه بلکه هغوی وویل: ایا ستا رب دا ځواک لري چې پر موږ له اسمان څخه دسترخوان نازل کړي؟ عیسی علیه السلام ته دا پوښتنه ښه معلومه نه شوه

او د هغوی هغه لهجه یې خوښه نه شوه چې ده ته یې خطاب پرې کاوه ټول انبیاء کرام له خپلو امتیانو څخه د بالغیب ایمان غوښتنه کوي او په همدې خبره یې مکلفوي. معجزې خو د لوبو سامان نه دی چې ماشومان پرې خوشاله کړای شي او هغو ته تسلي ورکول شي چې په وسیله یې ناپوهان په لوبو او بازیو بوختیږي بلکه هغه د الله(ج) د قدرت نښانې دي چې له خپلې ارادې سره سم یې د انبیاء کرامو علیهم السلام پر لاسونو څرګندوي. د همدې معجزو په سبب پر بندګانو حاجت قائمیږي او د معجزاتو تر ظهور او انکار وروسته بیا فرصت نه وي.

له ناوړه بر خلیکه د خپل قوم وېرول:

له همدې وجې عیسی علیه السلام د خپل قوم په اړه انېښمن شو او هغوی یې له ناوړه بر خلیک څخه ووېرول د الله(ج) له لوري یې په ازمویښت له اخته کېدلو څخه منع کړل ورته و یې ویل چې هغه ډېر لوړ او ستر قدرت درلودونکی ذات دی.

د هغوی ټینګار او غوښتنه:

خو حوارین پر خپله غوښتنه کلک و دریدل هغوی وویل د دوی په دې سوال کې ښه فکر کړی دی، دوی د ازموینې اراده نه لري یوازې د زړه اطمنان غواړي تر څو د راتلونکو نسلونو لپاره یو یادګار شي او داسې داستان شي چې د ډېر وخت تر تریدلو وروسته هم بیانیږي دا به ددې دین د رښتنوالی، د حواریونو د صداقت او د لومړنیو مؤمنانو د قدر او مرتبې دلیل وي:

قران کریم کیسه کوي:

قران کریم دا کیسه په دې ټکو کې بیانوي:

ژباړه: کله چې حوارینو وویل: اې عیسی د مریمې زویه! ایا ستا رب پر موږ له آسمان څخه د خوراک یو دسترخوان نازلولی شي؟ عیسی علیه السلام وویل: له الله(ج) څخه ووېرېږئ! که ایمان لرئ!. هغوی وویل: موږ صرف دا غواړو چې له هغه څخه خوراک وکړو او زړه مو ډاډه شي.

دا راته څرګنده شي چې تا موږ ته رښتیا ویلي او موږ ور باندې شاهدان شول. عیسی علیه السلام وویل: اې الله! اې زموږ ربه! پر موږ له اسمان څخه د سترخوان نازل کړه چې زموږ د وروستنیو او لومړنیو لپاره د خوابنۍ سبب دی، ستا له لوري یوه نښه وي، موږ ته رزق راکړه او ته ښه رزق ورکوونکی یې، الله(ج) وویل: زه هغه هغه خوراک پر تاسو نازلوم خو تر دې وروسته که کوم څوک ددې نعمت ناشکري وکړي نو زه به هغه ته داسې سزا ورکړم چې په نړیوالو کې مې هیچاته نه وي ورکړي. (المائده: ۱۱۲، ۱۱۵)

یهودان له عیسی علیه السلام څخه د ځان خلاصولو پرېکړه کوي:

د یهودانو غم ختم شو، د عدوات او دښمنۍ کاسه یې په ډکېدو شوه هغوی له عیسی علیه السلام څخه د ځان خلاصولو پرېکړه وکړه دا قضیه یې خپل رومي حکمران ته وړاندې کړه هغه وویل: دا یو شریر او وران کاره سړی دی چې زموږ دین له دایرې څخه وتلی دی زموږ ځوانان یې په والکه کې

اخيستي او پرده باندې عاشقان شوي دي، زموږ چارې يې ګډې وډې کړې دي او زموږ هوښياران يې تېر ويستلي دي.

د کسات اخيستونکو او سياست پوهانو تګلاره:

هغه د موجوده نظام لپاره خطر ګرځيدلی، هغه د هيڅ حکومت تابع نه دی او نه د کوم قانون پابند دی، نه د کوم مشر درناوی کوي او نه د لرغونو شيانو تقدس مني هغه باغي دی که د هغه د شر مخه ونه نيول شي نو لوی ورانی به رامنځ ته کړي، د اور بلولو لپاره يوه سکروټه هم کفايت کوي.

مکر او دسيسې:

د هـــغـــوی خبرې له مکر، فريب او دسيسو څخه ډکې وې، ددوی په خبرو اترو کې سياسي رنګ وه هغوی پوهېدل چې ديني اړخ واکمن نه راپاروي او نه غوسه ورځي د هغوی تګلاره دا وه چې يهود په ديني معلوماتو کې لاسوهنه ونه کړي ځکه نو هغوی دې قضيې ته سياسي رنګ ورکړ.

يوه ستونزه:

د پرديو واکمنو لپاره د يوې خبرې تل ته ځان رسول سخت وو چې تر څو هغوی له عيسی عليه السلام سره د يهودو په دښمنۍ او اعتراضوو پوهېږي، هغوی په خپلو انتظامي چارو بوخت وو خو د يهودو ټېنګار مخ پر زياتيدو او د هغوی تردد اوږد شو نو هغوی په خپله ددې معاملې د هغې خبرې د تصفيه کولو پرېکړه وکړه چې په سيمه کې مشهوره شوې ده.

عیسی (ع) په محکمه کې:

د جمعې ورځ وه تر مازدیګر وروسته د شنبې مازدیګر وو، یهودو دوه هفتې په ورځ کار هم نه کاوه هغه د رحصتۍ او هغه د هیڅ کار د نه کولو ورځ وه دوی دې ته ډېر په تلوسه کې وو چې د جمعې د ورځې تر لمر لویدلو وړاندې حکم صادر شي او دوی د عیسی علیه السلام له لانجې څخه خلاص شي تر څو دوی و کولای شي په ډاډه من زړه ویده شي او په سهار کېدلو دوی له هر غم څخه خلاص وي.

د وخـــــت حاکم په دې معامله کې ډېر تنګ شوي وو له ده سره یې هیڅ تړاو نه درلود او نه یې په دې کې د اولس لپاره را غونډ شول، کومه ګټه وه. یهودان د حکم اوریدلو لپاره راغونډ شول، منډې ترړې یې وهلې، هلته د لته یې ځغستل او غوغا یې جوړه کړې وه. د وخت حاکم تنګ شوی وو، وخت لنډ وه لمر په لویدو وه هغه د عیسی علیه السلام د اعدام کولو پرېکړه واوروله، د هغه وخت له پوځي قانون سره ضروري وه چې د کوم چا په اړه د اعدام امر شوی وي هغه ته حتمي وه چې خپل صلیب یې په خپله پورته کړی وای. د اعدام د اعدامولو سیمه لرې وه لکه په متمدینو هیوادونو کې چې رواج دی غونډه ډېره لویه وه خلک یو پر بل لویږل، د پولیسو مامورین ډېر پردي کسان وو دا دنده ورته سپارل شوي وه هغوی له دې قضیې سره هیڅ دلچسپي نه لرله.

اسرایلیان ددوی په اند سره ورته وو، دوی په دې چاره کې لالهانده او سمه پرېکړه یې نه شوای کولای لکه د پردیو په نظر کې چې حالت همداسې وي. د ماښام وخت وو، تیاره غوړېدلي وه ځینې یهودان او بې عقله ځوانان پر عیسی علیه السلام راټول وو، هغه ته یې سپکې سپورې ویلې، پېغورونه یې ورکول، او دهغه په کړولو او زورولو بوخت وو.

عیسی(ع) تکلیفونه زغمي:

عیسی علیه السلام ډېر ستړی شوی وو، د مشقتونو له کبله ډېر ځوریدلی وه. په محکمه کې ډېرې ولاړې او تکلیف زغمل هغه نور هم ستړی کړی وه. صلیب درونډ وه دوی یې عیسی علیه السلام په وړلو مکلف ګرځولی وو، هغه په بیړه نه شو تللی.

الهي تدبیر:

د لته یو پولیس اسریلي ځوان ته امر وکړ چې لرګی راوړي دا ځوان په خپلو ټولو ملګرو کې زیات غیرتمن او ډېر ناپوه وو عیسی علیه السلام ته په تکلیف رسولو کې ډېر حرص او ددې کار په سرته رسولو کې بیړه کوونکی وه تر څو دا معامله ژر تر ژره پای ته ورسېږي او هغه له دې تباه کوونکي ماموریت څخه خلاص شي.

خو هغوی تېرایستل شول:

خوپه دې ډول سپـــاره محکمې دروازې تـه راورسیدل، اعدام کوونکي پـولیس راوړاندې شول او دا چاره یې د ښاري پولیسو له لاسه په خپله ولکه کې واخیسته او هغوی یو ځوان ولید چې صلیب یې په غاړه وه شور او زوږ جوړ شو، نارې او ګډوډي رامنځته شوه، پولیسو د صلیب پورته کوونکي ځوان لاس ونیو، هغوی ددې ځوان په اعدامولو کې هیڅ شک نه درلود هغه نارې وهلې او د خپل ځان بې ګناه ښودلو هڅه کوله چې له دې پرېکړې او اعدام سره هیڅ تړاو نشته. بلکه د ټوکو او ظلم له کبله په اعدام محکوم شوی دی خو سپاهیانو د هغه د فریاد او نارو لور تـه هیڅ تـوجه نه کوله نه یې په ژبه پوهېدل ځکه چې هغوی د یونان او روم د حکومتونو کسان وو چې هغه وخت یې په دې سیمه کې حکومت کاوه.

د پرېکړې تعمیل:

هر مجرم خپل ځان له جرم څخه پاک ګڼي او هر مجرم نارې وهي. هغوی هغه ځوان ونیو او اعدام یې کړ یهودان لـرې ولاړوو او نړۍ د تورې شپې په څېر تیاره وه هغوی په دې باوري وو چې څوک اعدام شوی دی هغه عیسی علیه السلام دی.

د آسمان لور ته د عیسی (ع) پورته کېدل:

ترکومه ځایه چې عیسی علیه السلام پورې تړلي ده هغه الله جل جلاله د یهودانو له د سیسو او سازشونو خوندي خپل ځان وژغوره، هغه یې په درناوي او د کافرانو له شر څخه خوندي خپل لور ته پورته کړ.

قرآن کریم کیسه کوي:

دا د الله (ج) فرمان دی او د یهودانو په اړه دی (د بني اسرائیلو پر زړونو ټاپه لګېدلې او هغوی ته عذاب ورکول شوی) له دې کبله چې هغوی کفر کړئ، پر مریم علیه السلام یې ناحقه تور پورې کړی او دا یې ویلي دي چې موږ عیسی علیه السلام وژلی دی کوم چې د الله (ج) رسول دی حال دا چې نه هغوی وژلی دی او نه یې په دار کړی دی بلکه دوی تېروتلي دي، کومو خلکو چې د ده په اړه اختلاف کړی هغوی هم په اصل کې په شک اخته دي، هغوی په دې اړه هېڅ علم نه لري مګر یوائې اټکلونه کوي، هغوی یعقیناً عیسی بن مریم وژلی نه دی بلکه الله (ج) خپل لور ته پورته کړ الله (ج) پیاوړی او د حکمت څښتن دی. (النساء: ۱۵۶، ۱۵۸)

عیسی علیه السلام په آسمان کې دی لکه الله (ج) چې اراده کړې هغه پر هر څه قادر دی د عیسی علیه السلام پیدایښت هم حیرانوونکی دی د هغه ژوند هم عجیب او نادر دی له سره تر پایه یې ټوله چاره عجیبه ده، هغه یوه معجزه او د الهي قدرت ثابتوونکی دی.

قیامت ته نږدې د عیسی (ع) را ښکته کېدل:

کله چې الله (ج) وغواړي نو هغه به هرومروبه له اسمان څخه راکښته شي د هغه چاپرخلاف به لیل شي چي دده په اړه یې دافراط اوتفریط لاره غوره کړې دحق ملا تړ به وکړي دبا طل پیروان به له منځه یو سي لکه رسو ل اکرم صلی الله علیه وسلم چي یې وړاندوینه کړې وه. د هغه په اړه صحیح اومتو اترا احادیث راغلي او په هر وحت کي یې مسلما نا نو دراتلو لا څا رلي ده الله (ج) رښتیا ویلي دي:

ژباړه: په اهل کتابو کي هیڅوک دا سي نه دی چي تر مرګ وړاندي پرهغه ایمان رانه وړي اود قیا مت په ورځ به هغه پر دوی شا هدوي. (النساء: ۱۵۹)

درسول اکرم (ص) دراتللو زېری:

عیسی علیه السلام دخپل دعوت اوارشادکمپا ین د یهو دانو له سخت مخالفت دهغوی د دسیسو خپلی کمزورۍ اوملا تړ ودلیروالي له کبله پوره نه کړای شو هغه له خلکو سره مخه ښه وکړه اودخپل رب په امرولاړ. هغه خلکو ته د یو رسول زېری ورکړ چي تر ده ورو سته به راځي او هغه چاره به سرته رسو ي چي ده پیل کړې وه ، هغه رسول به دا دعوت عام کړي کوم چي عیسی علیه السلام ځا نګړی کړی وواود هغه په وسیله به پر خلکو دلیل تام شي الله (ج) په دې اړه وایي :ژباره: اوهغه وخت دریا دکړه چي کله عیسی بن مریم وویل :اې بنی اسرا ئیلو! زه تا سو ته دالله ج له لوري را لېږل شو ی یم تر ماوړاند ي تورات راغلی دی زه دهغه رالېږل شوی یم تر

ماوړاند ي تورات راغلى دى زه دهغه تصديق كوم اوزېرى دركوم چي ترما وروسته به يورسول راشي نوم به يې احمدوي. (الصف: ۶)

له ګډې وډې عقيدې نه د صرف توحيد لورته:

د اديانو تاريخ له عجيبواو حيرانوونكو خبرو څخه ډك چې پرهغو ستر ګې او شكې بهو ي اوزړه پرې ويليږي هغه دا چي د عيسى عليه السلامهغه دعوت كوم چي خالص توحيد اسا نه غوره دين ولاړوو، له هرډول پېچومو تبديلي او تاويل څخه پاك وو يوازي ديوه خداى (ج) عبادت يي كاوه له هغه څخه يې غوښتنه كوله او يوازي له هغه سره يي مينه كوله هغه په پېچلي عقيده او ناخرګندﻩ فلسفه بدل شو پيروانو يې په هغه كي ډېره مبالغه وكړه عيسى عليه السلامې دومره لوړكړ چي له انسانى حدودو څخه يې‌دحد ايي مرتبې ته ورسا وه او ويې ويل : عيسى عليه السلامدخداى زوى دى او هغه خداى زوى ګرځولى دى دايې هم ويل چې بې شكه دمريمې زوى عيسى عليه السلامخداى دى هغه يو ذات چي بې پروا دى نه له چا زېږېدلى او نه له ده څخه څوك پيدا شوي دي پر درو افرادومشتمله يوه كورنۍ‌وګرزوله چې په هغو كي هريو خداى دى هغوى وويل :الله، زوى او روح القدس ټول خدايان دي . دمريم رضى الله عنها د عيسى عليه السلام مورپه اړه يي بده عقيده خپله كړه اوله هغې سره يي داسي معامله وكړه چي دتقدس اوعبادت درجې ورسوله هغوى وويل: چې مريم دخداى موردﻩ دهغې انځورونه اوتصويرونه په كليساووكي ډېر شو

ل، د هغو په وړاند ې عیسـایان په ډېرعجز،زاریواوتو اضـع سـره تېتېدل ،دهغوی د عقیدې غندلو ناوړه ګڼلو سره الله (ج) وایـي :

ژبا ړه: عیسی علیه السلام یوزې یورسول وو، تـر هغه وړاند ې نور رسولان هم تېرشـوي دي دهغـه مورهم یوه رښـتنې مسـلمـانـه میرمن وه هغوی دواړوخوراک کاوه . وګورئ! موږدهغوی په وړاندې دحقیقت نښـې څرنګه څرګندوو؟ بیا وګورئ چې هغوی کوم لورته درومي؟ تاسـو وواياسـت ایا تاسـو له یوه خدای پرته د داسې چا عبادت کوئ چې نه تاسـو ته ضـرر رسـولای شـي او نه ګټه خدای (ج) د هرڅه اوریدونکی او په هر څه پوه دی.(المائده:۷۵، ۷۶)

عیسی (ع) د یوه خدای لورته بلنه کوي:

عیسی علیه السلام د نورو انبیاوو په څېر د یو خدای لورته بلنه کړې ده او د هغه فرمان په انجیل کې موجود دی د خپل رب په وړاندې سجده او یوازې د هغه عبادت کوئ. (انجیل متی: ۴، ۱۰)

د هغه فرمان داسې لیکل شـوی دی: د خپل حقیقي معبود په وړاندې سجده او یوازې د هغه عبادت کوئ. (الوقاء ۸)

د الله(ج) وینا ده: د هیڅ کتاب کار دا نه دی چې الله تعالی هغه ته کتاب، پوهه او نبوت ورکړی او بیا خلکو ته ووایي چې د الله (ج) پر ځای زما بنده ګان شـئ بلکه هغه به دا وایي چې تاسـو خدای پالوونکي شـئ لکه د هغه کتاب چې تاسـو یې لولئ لاربښـوونه هم همداسې ده نه دا امرکوي چې

ملائکې او پیغمبران په خپله خدایي ومنئ ایا دا ممکنه ده چې یو نبي تاسو ته په داسې حال کې چې مسلمانان یاست د کفر امر وکړي؟..
(آل عمران: ۸۰، ۷۹)

قرآن کریم د عیسی (ع) دعوت تشریح کوي:

قرآن کریم چې تر ځان د وړاندې کتابونو تصدیق او حفاظت کوي په څرګندو او واضحو ټکو کې د صرف توحید او دیني دعوت لورته د عیسی علیه السلام بلنه رانقلوي چې هیڅ زیاتونه ورباندې نه شي کېدای د الله (ج) وینا ده: ژباړه: بې شکه هغه خلک کافران شول چې عیسی علیه السلام یې خدای وګاڼه حال دا چې عیسی علیه السلام په خپله ویلي وو چې اې بني اسرائیلو تاسو د هغه الله تعلی عبادت کوئ چې زما هم خدای دی او ستاسو هم بې شکه کوم څوک چې له الله تعالی سره شریک ونېسي پر هغه جنت حرام دی، ځای یې جهنم دی او داسې ظالمان به هیڅ مرستندوی ونه لري.

د عیسی (ع) په دعوت کې د توحید ځای:

عیسی علیه السلامپه ډېر ښکاره اوبلیغ اندازکې دا ټکی څرګند کړی وو هر هغه څوک چې د توحید له مقام ، مرتبې، د انبیاء کرامو او رسولانو له سیرت څخه خبروي د عیسی علیه السلامله دې وینا و څخه خوند اخلي او هر هغه څوک چې الله تعالی پېژني د هغه په وړاندې سجده کوي، له هغه څخه ویرېږي، د هغه له دې ټکو خوند اخیستلای شی الهي وینا ده:

ژباړه: عیسی علیه السلام هیڅکله په دې کې شرم نه ویني چې د خدای بنده شي او نه مقربې فرشتې د خدای عبادت دځان لپاره پېغور ګڼي کوم څوک چې د خدای بندګي د ځان لپاره پېغوروګڼي او لویي وکړي نو ژر ده چې خدای به یې په ولکه کې په اخیستلو خپلې مخې ته راولي په دې وخت کې د الله هغو مؤمنانو ته چې نېکه لاره یې غوره کړي وه پوره ثواب ورکړي او د خپلې مهربانۍ له به نور احسان هم ورسره وکړي کومو خلکو چې د خدای عبادت عار ګڼلی وي او د تکبر لاره یې خپله کړې وي هغوی ته به الله تعالی درد ورکوونکی عذاب ورکړي او دا خلک به د ځان لپاره هیڅ دوست او مرستندوی ونه ویني.

د قیامت په منظرو کې یوه زړه وړونکې ننداره:

قرآن کریم د خپل فصاحت، هنري ترکیب، ښکلو جملو او د بې حده اعجاز په هنداره کې د قیامت د منظرو یوه زړه وړونکي ننداره انځور کړې ده. عیسی علیه السلام به له هغه څه څخه بې زارې اعلان کړي چې خلکو په ده پورې تړلي او ده ته منسوب کړي وو هغه به په ډېر قوت او ربښتنوالۍ سره خپل دعوت تشریح کړي او د خپل امت هغو کسانو ته چې په دې اړه یې افراط کاوه بیان وکړي او ورته وه به وایي چې په حقیقت کې دوی پوازې ددې جرم مسئولین دي. قرآن کریم ولولئ او ددې دریځ، عظمت او زړه وړونکې ننداري وګورئ الله تعالی وایي: هغه وخت هم د یادونې وړ دی چې کله الله تعالی ووايي اې عیسی بن مریمه! ایا تا خلکو ته ویلي وو چې هغه به په ځواب کې ووايي: سبحان الله! دا زما کار نه دی چې داسې

خبره وکړم دکومې د وینا حق چې ما نه درلود که ما داسې خبره کړې وای نو هرو مرو وربانديې خبر وای ته زما د زړه په خبرو پوهېږې او زه ستا په علم هيڅ نه پوهېږم ته خو په هر څومره پټو رازونو خبرېږي ما هغوی ته هيڅ نه دي ويلي مګر يوازې هغه څه مې ورته ويلي وو چې تا يې راته امر کړی وو ما به دوی ته ويل: د الله تعالی بندګي وکړئ چې زما او ستاسو ټولو رب دی تر څو چې زه ددوی په منځ کې اوسيدم تر هغو وربانديې خبروم خو کله چې تا راپورته کړم نو ته وربانديې خبر وې او تا ته د هر څه معلومات شته که ته دوی ته سزا ورکوې نو ستا بندګان دي او که يې بخښې نو ته ډېر پياوړی او حکمت خاوند يې بيا به الله تعالی ووايې: دا هغه ورځ ده چې کوم خلک رښتني وو نن به خپله رښتنوالي په کار ورشي، د هغوی لپاره باغونو دي چې لاندې ترې ويالې بهېږي، دوی به په دې باغونو کې تل لپاره پاتې وي الله تعالی له دوی څخه راضي دی او دوی له الله څخه، دا يو ستر بريا ليتوب دی په ځمکه او اسمانو کې يوازې د الله(ج) پاچاهي ده او هغه پر هر څه قادر دی. (الانعام: ۱۱۶،۱۲۹)

له ګډې وډې عقيدې نه د ښکاره بت پرستۍ پر لور:

مخکې مو ولوستل چې الله(ج) دا شاهدي ورکړې ده چې عيسی(ع) پانسي شوی نه دی وختې چې خبره داسې ده نو د عيسی(ع) پای وروسته له دې پيښې نه کوم ځای ته وکاږل شو؟ دې پوښتنې ته قرآن شريف داسې ځواب وايي:

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَل بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ (النساء : ۱۵۸)

((هغوی په یقیني توګه مسیح نه دی وژلی الله هغه خپل لوري ته پورته کړ))

يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ (آل عمران : ۵۵)

((اې عیسی زه اوس تا بېرته راولم او تا به خپل لوري ته راپورته کړم))

د عیسی(ع) د ژوندي خېږولو او د مرګ په برخه کې علماوو بېلابېل نظرونه وړاندې کړي دي یو شمېر وايي چې الله(ج) عیسی(ع) وروسته د رومیانو او یهودانو د دسیسې له ژغورنې نه په طبیعی مرګ مړ کړ بله ډله بیا وايي چې الله(ج) هغه جسماً مړ کړ خو روحاً یې هغه پورته کړ بله ډله چې اکثریت دی وايي الله(ج) عیسی علیه السلام جسماً او روحاً د ځمکې له کُرې نه پورته کړ او قرآن شریف هم د عیسی(ع) د مرګ په هلکه تصریح نه ده کړې بلکې عیسایانو ته دا ورښیي چې مسیح علیه السلام له سره پانسي شوی نه دی او د هغه چا تصویر چې تاسې د صلیب سره یو ځای ګرځوئ هغه له سره مسیح علیه السلام نه دی بلکې هغه الله(ج) له پخوا نه خېږولی وه، بل د عیسی(ع) جسماني پورته بېولو عقیدې ته زیاته پیاوړتیا له هغو زیات شمېر حدیثونو څخه ور رسېږي چې له قیامت څخه مخکې دنیا ته دویم ځل د عیسی بن مریم علیه السلام د راتګ او له دجال سره د جنګېدو تصریح کوي د عیسی علیه السلام دویم ځل راتګ په غوڅه توګه ثابت دی.

د عیسی (ع) پای:

دعیسائیت مبلغین په خپله خوښه د اروپا پر لوروخوځیدل (ځکه چې هغوی ته عیسی علیه السلام همداسې امر کړی وو او هغوی په خپله څرګنده کړې وه چې دوی به د بني اسرئیلو د ورکو شویو رمولو ته لېږدول کیږي) له ډېره وخته په هغوی کې بت پرستۍ رواج وه او تر غاړې پکې ډوب وو یونانیانو هم بت پرست وو هغوی ډېر معبودانو ته الهي صفات ورکړل، د هغوی انځورونه یې جوړ کړل او د هغو لمانځنه یې کوله، د روزي خدای جلاوو، درحمت جلا او دعوسې جلا. رومیانو په بت لمانځنه او خرافاتو کې غرق وو، بت لمنځنه د هغوی له غوښو او وینو سره یوځای شوې وه او له بت پرستۍ سره یې تړاو د وینو او بدن په څېر وو رومیانو د ډېرو معبودانو عبادت کاوه کله چې د عیسایت دعوت ور ورسید نو په دریو شپږسنه کې د هغه هېواد قسطنطنین نومي پاچا عیسایي دین خپل کړ هغه د نوي دین په غېږه کې راغی او دا یې یو رسمي دین وګرځاوه. نصرانیت ورو ورو د بت پرستۍ عقاید، رومي رواجونه او یوناني فلسفه خپلو له هغه پیغمبرانه اصلیت، ختیځه سادګي او د توحید جرئت له لاسه ورکړ ځینې منافقان پکې داخل شول او په هغه کې یې د ختیځ پخواني عقائد او بت پرستۍ احکام ځای پر ځای کړل په دې سره یو نوی دین رامنځته شو چې عیسایت او بت لمنځنه دواړه یو ډول پکې ښکاره کېږي په دې ډول عیسایت پریو داسې لاره روان شو چې د عیسی علیه السلام له تګلارې څخه په تمامه معنی بېله وه، عیساسیت د هغه لاروي

په خبر شو چې په شعوري یا غیر شعوري ډول د شپې په تیاره کې لار ورځخه ورکه شي پر داسې لاره روان شي چې وروسته لومړنۍ لارې ته نه شي راتلای په دې باریک حکمت هغه څوک پوهیږي چې د نصراني دین تاریخ یې مطالعه کړی وي الله تعالی که له یوې خو ددوی بې لاریتوب بیان کړی نو یهودان یې هم مغضوب قوم بللی دی الله(ج) د مسلمانانو په ژبه ویلي:

ژباړه: اې الله! موږ د هغو کسانو پر لاره روان کړې چې تا لورینه وربانډې کړې نه د هغه کسانو پر لاره چې غضب وربانډې شوی او بې لارې وو.

په دې کې د هغه چا لپاره عبرت دی چې تر ډیرې مودې یې د اروپا قیادت کړی، په دې کې د هغه انسانیت لپاره ستره غمیزه ده چې تر ډیره وخته اروپایانو د هغه مخکښي کړې او لاهم وربانډې واکمن دی.

د مسیح علیه السّلام وفات:

د ځلوېښت کاله دورِ حکومت څخه وروسته به عیسی علیه السلام وفات شي، او د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په اړخ کې به دفن شي د ابوهریرة(رض) په اوږده حدیث کې راغلي دی چې بیا به هغه کائنات ارضی ته را ښکته شي، او ځلویښت کاله استوګنه به وکړي او تر هغه وروسته به وفات شي، او مسلمانان به د هغه جنازه وکړي او دفن به یې کړي ابن حیان او ترمذي په سند د حسن محمد بن یوسف بن عبدالله بن سلام په سلسله سره د حضرت عبدالله بن سلام څخه دا روایت کړی دی چې عبدالله

بن سلام وفرمايل چې په تورات کې د محمد صلی الله علیه وسلم صفت (حلیه و سیرت) ذکر راغلی دی، او دا هم لیکل شوي دي چې عیسی بن مریم علیه السلام به د ده علیه السلام سره (په اړخ کې) دفن کیږي.

پای

د دوعا ګانو په هیله مو.....

Download from:aghalibrary.com